

Arrest

nr. 317 416 van 27 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 10 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 10 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden op 7 maart 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 maart 2024 ten aanzien van verzoekende partijen de beslissingen waarbij de beschermingsverzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Skopje en bent u Noord-Macedonisch staatsburger. U bent traditioneel gehuwd met M. S. (...). Jullie hebben samen drie minderjarige kinderen: A.,

Aj. en Ad. A., de oudste, heeft darmproblemen en moest zes operaties ondergaan. Telkens merkte men pas na enige tijd of de operatie geslaagd was hetgeen helaas nooit het geval bleek te zijn. Tot op heden zijn er nog steeds problemen. Er zijn niet veel behandelingsmogelijkheden meer in Noord-Macedonië. De operaties zijn bovendien een dure aangelegenheid. Immers, elke keer moest uw echtgenoot de dokters in het zwart geld toestoppen. De zware ingrepen eisten ook hun tol. Uw zoon kreeg moeilijkheden met spreken en liep leerachterstand op. Jullie gingen daarom op zoek naar een alternatieve oplossing voor de problemen van A.. In 2020 kwam uw echtgenoot in het kader hiervan voor vier of vijf maanden naar België. Wegens de hoopvolle perspectieven hier beslisten jullie om met het hele gezin jullie land te verlaten. U vertrok uit Noord-Macedonië en reisde naar België waar u op 30 september 2022 aankwam en op 10 mei 2023 om internationale bescherming verzocht. Persoonlijk vreest u niets bij terugkeer naar Noord-Macedonië maar u vreest bij terugkeer voor de gezondheid van A.. Immers, in Noord-Macedonië was er weinig hoop op beterschap. Bovendien gaat A. hier naar school en krijgt hij hier een betere omkadering dan in Noord-Macedonië. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, uw geboorteakte en nationaliteitsbewijs, de geboorteakten van uw drie kinderen, medische documenten in verband met de behandelingen van A. in Noord-Macedonië en een gemotiveerd verslag van het CLB over zijn schoolprogressies waarbij de noodzaak van een logopedist/stottertherapeut wordt omschreven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u expliciet verklaarde dat u geen vrees koestert bij terugkeer naar Noord-Macedonië en dat uw enige vrees de gezondheid van uw zoon A. betreft. Jullie gaven ook te kennen dat jullie noch problemen met jullie autoriteiten, noch met medeburgers hadden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, H. en M., vraag 3.7; CGVS M., p. 9; CGVS H., p. 5-6).

De door jullie aangehaalde en met verschillende documenten gestaafde medische problemen van uw zoon – A. werd in Noord-Macedonië zes keer geopereerd maar is nog steeds niet genezen en er zijn niet veel behandelingsmogelijkheden meer – alsook het kwaliteitsverschil tussen de behandelingen in België en Noord-Macedonië, houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat uit jullie verklaringen en uit de door u neergelegde medische documenten blijkt dat jullie toegang hadden tot medische zorg in Noord-Macedonië. A. werd er zes keer geopereerd (CGVS H., p. 4-5; CGVS M., p. 5, p. 7-8), waardoor uit niets blijkt dat jullie er bij terugkeer niet opnieuw toegang toe zullen hebben.

Het feit dat A. hier meer ondersteuning en een betere pedagogische omkadering heeft – u verwees onder andere naar het feit dat de leerkracht zich hier naast hem zet en zich een op een met hem bezighoudt (CGVS H., p. 6) – is een motief dat op zich evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Ook hier kan erop gewezen worden dat uw kind in Noord-Macedonië toegang had tot onderwijs en pedagogische ondersteuning. Zo kon hij naar een privéschool en ging hij naar een logopedist (die weliswaar niet individueel maar in groep met kinderen werkte). Hij kreeg volgens het gemotiveerd verslag van het CLB in Noord-Macedonië stottertherapie (CGVS M., p. 8; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, H., vraag 3.5; CGVS H., p. 6-7; zie gemotiveerd verslag CLB). Dat A. volgens u bij terugkeer misschien gepest zal worden, betreft vooralsnog een louter hypothetische vrees (CGVS H., p. 6).

Wat de door jullie vermelde corruptie in Noord-Macedonië in de (gezondheids)zorg betreft – jullie verwezen onder andere naar het feit dat jullie smeergeld moesten betalen voor de operaties en om van school te veranderen (CGVS H., p. 5; CGVS M., p. 5, p. 7-8) –, kan opgemerkt worden dat dit probleem op zich evenmin verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Ondanks de corruptie hadden jullie immers, zoals aangehaald, toegang tot gezondheidszorg en onderwijs. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie er zelfs niet aan gedacht hebben om de corruptie van artsen aan te klagen – volgens uw partner is dit zinloos – en dat jullie evenmin een advocaat onder de arm namen om de mogelijkheden in dit verband te bekijken (CGVS, M., p. 8). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus:

Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt nochtans dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Tot slot kan er nog verwezen worden naar de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er in Noord-Macedonië bij tekortkomingen in de gezondheidszorg ook klacht kan ingediend worden bij de 'Counsellor on Patient's Rights'. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Dat jullie kinderen volgens u hier in België goed zijn aangepast (CGVS H., p. 7), is tot slot opnieuw een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie,

noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.

Aan jullie identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Dat A. in België opgevolgd wordt door het CLB en dat hij doorverwezen werd naar een logopedist/stottertherapeut staat evenmin ter discussie

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Skopje en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de motieven die werden aangehaald door uw partner H. S. (...). U bevestigde dat uw zoon A. kampt met medische problemen. Tevens stipte u aan dat jullie in Noord-Macedonië smeergeld moesten betalen voor behandelingen en dat de (pedagogische) omkadering voor A. hier in België beter is. In maart 2020 kwam u naar België op prospectie om te zien of het hier goed leven is en of de gezondheidszorg deugt. Om dezelfde reden bracht u ook een bezoek aan Duitsland. U besliste dat België de beste optie was. In november 2020 bracht u uw gezin naar België. U keerde een keer terug naar Noord-Macedonië om afscheid te nemen. Op 10 mei 2023 verzocht u in België om internationale bescherming omdat u in Noord-Macedonië vreest voor de gezondheid van uw zoon A.. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielmotieven integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw partner. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“(…)”

Bijgevolg is ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Ook wordt gewezen op artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

2.2. Beoordeling van het beroep

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 26 maart 2024 waarbij hun beschermingsverzoeken overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië opnieuw vastgesteld als veilig land van herkomst.

De Raad stipt hierbij aan dat Noord-Macedonië nogmaals werd opgenomen op de actuele lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit

blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoekende partijen.

2.2.3. Na lezing van de administratieve dossiers kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partijen *in casu* geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.4. Verzoekende partijen stellen Noord-Macedonië te hebben verlaten wegens de gezondheidsproblemen van hun minderjarige zoon A..

2.2.4.1. In de eerste plaats treedt de Raad volgende pertinente motieven bij:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u expliciet verklaarde dat u geen vrees koestert bij terugkeer naar Noord-Macedonië en dat uw enige vrees de gezondheid van uw zoon A. betreft. Jullie gaven ook te kennen dat jullie noch problemen met jullie autoriteiten, noch met medeburgers hadden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, H. en M., vraag 3.7; CGVS M., p. 9; CGVS H., p. 5-6).

De door jullie aangehaalde en met verschillende documenten gestaafde medische problemen van uw zoon – A. werd in Noord-Macedonië zes keer geopereerd maar is nog steeds niet genezen en er zijn niet veel behandelingsmogelijkheden meer – alsook het kwaliteitsverschil tussen de behandelingen in België en Noord-Macedonië, houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat uit jullie verklaringen en uit de door u neergelegde medische documenten blijkt dat jullie toegang hadden tot medische zorg in Noord-Macedonië. A. werd er zes keer geopereerd (CGVS H., p. 4-5; CGVS M., p. 5, p. 7-8), waardoor uit niets blijkt dat jullie er bij terugkeer niet opnieuw toegang toe zullen hebben.

Het feit dat A. hier meer ondersteuning en een betere pedagogische omkadering heeft – u verwees onder andere naar het feit dat de leerkracht zich hier naast hem zet en zich een op een met hem bezighoudt (CGVS H., p. 6) – is een motief dat op zich evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Ook hier kan erop gewezen worden dat uw kind in Noord-Macedonië toegang had tot onderwijs en pedagogische ondersteuning. Zo kon hij naar een privéschool en ging hij naar een logopedist (die weliswaar niet individueel maar in groep met kinderen werkte). Hij kreeg volgens het gemotiveerd verslag van het CLB in Noord-Macedonië stottertherapie (CGVS M., p. 8; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, H., vraag 3.5; CGVS H., p. 6-7; zie gemotiveerd verslag CLB). Dat A. volgens u bij terugkeer misschien gepest zal worden, betreft vooralsnog een louter hypothetische vrees (CGVS H., p. 6).

Wat de door jullie vermelde corruptie in Noord-Macedonië in de (gezondheids)zorg betreft – jullie verwezen onder andere naar het feit dat jullie smeergeld moesten betalen voor de operaties en om van school te veranderen (CGVS H., p. 5; CGVS M., p. 5, p. 7-8) –, kan opgemerkt worden dat dit probleem op zich evenmin verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Ondanks de corruptie hadden jullie immers, zoals aangehaald, toegang tot gezondheidszorg en onderwijs.

(...)

Dat jullie kinderen volgens u hier in België goed zijn aangepast (CGVS H., p. 7), is tot slot opnieuw een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.

Aan jullie identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Dat A. in België opgevolgd wordt door het CLB en dat hij doorverwezen werd naar een logopedist/stottertherapeut staat evenmin ter discussie."

Deze motieven in de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Verzoekende partijen volharden in hun vluchtmotieven en benadrukken de (medische) problemen van hun zoon waardoor zij tot "een sociale groep" zouden behoren van "mensen die ernstige problemen (handicap) kennen doch brengen geenszins dienstige argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissingen dat zij wel degelijk toegang hadden tot de medische zorg in Noord-Macedonië alsook tot onderwijs en pedagogische ondersteuning.

2.2.4.2. Hoe dan ook treedt de Raad de verwerende partij voorts bij in haar besluit dat verzoekende partijen verder niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij in Noord-Macedonië, geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden hebben.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren "*indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade*".

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, Secretary of State for the Home Department/OA, C-255/19, punt 44).

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Uit de landeninformatie waarnaar in bestreden beslissingen wordt verwezen en waarvan de *weblink* wordt opgenomen, te weten de COI Focus "*Noord-Macedonië Algemene Situatie*" van 5 december 2023, blijkt volgens de commissaris-generaal terecht het volgende:

"Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie er zelfs niet aan gedacht hebben om de corruptie van artsen aan te klagen – volgens uw partner is dit zinloos – en dat jullie evenmin een advocaat onder de arm namen om de mogelijkheden in dit verband te bekijken (CGVS, M., p. 8). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt nochtans dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Tot slot kan er nog verwezen worden naar de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er in Noord-Macedonië bij tekortkomingen in de gezondheidszorg ook klacht kan ingediend worden bij de 'Counsellor on Patient's Rights'. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

De Raad treedt het geheel van deze overwegingen, die hij pertinent en draagkrachtig acht, bij en kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partijen geen concrete en valabele elementen aanvoeren die voorgaande vaststellingen kunnen ombuigen.

De door verzoekende partijen in hun verzoekschrift bijgebrachte algemene informatie kan geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte analyse over nationale bescherming in Noord-Macedonië. De Raad betwist in de voorgaande analyse niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Noord-Macedonië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in

overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. De Raad herhaalt te dezen nog dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden.

Gelet op hetgeen voorafgaat kan er wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de autoriteiten in Noord-Macedonië aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, (opnieuw) toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

De Raad merkt nog op dat Noord-Macedonië nogmaals werd opgenomen op de actuele lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de overheden in Noord-Macedonië wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de overheid in Noord-Macedonië voor bescherming. Een verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het men in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hiertoe volledig in gebreke.

Uit niets blijkt en verzoekende partijen maken niet *in concreto* aannemelijk dat de autoriteiten in Noord-Macedonië niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen bij terugkeer hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbreekt.

2.2.4.3. De Raad meent dat de door verzoekende partijen neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van voorgaande vaststellingen en de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekende partijen niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt niet toegekend.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekende partijen geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming en dienen de beroepen te worden verworpen.

2.2.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU